

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4To/4/2013
Identifikačné číslo spisu:	9512100133
Dátum vydania rozhodnutia:	28.01.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9512100133.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského na verejnom zasadnutí 28. januára 2014, v trestnej veci obžalovanej JUDr. X. E. pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 1. februára 2013, sp. zn. BB-3T 34/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok sa z r u š u j e vo výroku o treste.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaná JUDr. X. E., rod. M., nar. XX. I. XXXX v Y.,
trvale bytom Y.,

sa o d s u d z u j e

podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. § 36 písm. j/ Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaná na výkon trestu sa zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. obžalovanej sa ukladá peňažný trest vo výmere 5 000 (päťtisíc) €.

Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. zaplatená suma peňažného testu pripadá štátu.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. sa pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ukladá náhradný test odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. súd ukladá trest prepadnutia veci, a to 4 000 € (štyritisíc) a šperku - brošne v tvare kvetu uloženú v modrej krabičke s priehľadným vrchom s názvom Star Crystal (Swarovski Elements).

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu pracovisko Banská Bystrica z 1. februára 2013, sp. zn. BB-3T 34/2012, bola obžalovaná JUDr. X. E. uznaná za vinnú z trestného činu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

na stretnutí s Mgr. W. O., V. G. a L. G., uskutočnenom dňa 25. júla 2011 v čase od 16.50 hod. do 17.58 hod. v reštaurácii hotela GOLDEN EAGLE v Leviciach na Námestí Hrdinov si nechala sľúbiť úplatok v presne nezistenej výške, ktorého výšku presne nezisteným spôsobom ďalej korigovala a ktorý jej poskytnú L. G., V. G. a L. G. prostredníctvom Mgr. W. O. za to, že vystupujúc pred nimi ako prokurátorka Okresnej prokuratúry Levice, v rozpore so základnými povinnosťami prokurátora vyplývajúcimi z ustanovení § 26 ods. 1 písm. b/, písm. d/, písm. e/, písm. i/, písm. l/ zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch prokuratúry v znení neskorších predpisov, ovplyvní vyšetrowanie vedené na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Leviciach pod sp. zn. ČVS; ORP-63/OVK-LV-2011, v ktorej veci vystupujú ako podozrivé osoby L. G. a L. G. v prospech týchto osôb. Za týmto účelom dňa 25. júla 2011 o 16.50 hod. v reštaurácii hotela GOLDEN EAGLE prevzala od V. G. perk - brošiu v tvare kvetu uloženú v modrej krabičke s priehľadným vrchom s názvom Star Crystal (Swarovski Elements) a dňa 21. augusta 2011 vo večerných hodinách v Leviciach na Okružnej ul. č. 3442/4 si od Mgr. W. O. osobne prevzala úplatok vo výške najmenej 4 000 €, poskytnutý L. G., L. G. a V. G..

Za to jej bol podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaná bola na výkon uloženého trestu zaradená do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanej uložený peňažný trest vo výmere 5 000 € (päťtisíc eur).

Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol obžalovanej uložený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. súd zároveň uložil aj trest prepadnutia veci, a to 4 000 € (štyritisíc eur) a šperku - brošne v tvare kvetu uloženú v modrej krabičke s priehľadným vrchom s názvom Star Crystal (Swarovski Elements).

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. súd vyslovil, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Naproti tomu bola obžalovaná podľa § 285 písm. b/ Tr. por. o s l o b o d e n á spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky Bratislava, sp. zn. VII/2 Gv 156/11 - 88, z 11. septembra 2013 pre skutok v bode II. obžalobou kvalifikovaný ako prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, ktorý mala spáchať tak, že

dňa 10. augusta 2011 v čase o 11.55 hod. v kancelárii č. 212 nachádzajúcej sa v budove Okresnej prokuratúry v Leviciach, Šafárikova 7 ako prokurátorka Okresnej prokuratúry Levice, v rozpore so základnými povinnosťami prokurátora vyplývajúcimi z ustanovení § 26 odsek 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/, písm. e/, písm. i/, písm. l/ zákona č. 154/2001 Z. z. o prokurátoroch a právnych čakateloch

prokuratúry v znení neskorších predpisov si neoprávnene vyžiadala od kolegu a dozorujúceho prokurátora Mgr. Róberta Klinga dozorový spis, sp. zn. 2 Pv 413/2010, spolu so súvisiacim vyšetrovacím spisom Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Leviciach, sp. zn. ČVS: ORP-378/OEK-LV-2010, vo veci obvineného O. Z. a následne dňa 11. augusta 2011 na tom istom mieste predložila vyšetrovací spis neoprávnenej osobe JUDr. Paule Pelánekovej s poskytnutím takých informácií, ktoré boli v prospech obvineného a viedli k následnému rozhodnutiu o podmienечnom zastavení trestného stíhania v zmysle § 216 Trestného poriadku, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti výrokom o vine a treste uvedeného rozsudku, včas podala odvolanie obžalovaná JUDr. X. E..

V písomnom odôvodnení odvolania podanom prostredníctvom obhajkyne napadnutý rozsudok označila za nezákonný a nesprávny, pretože ani rozsiahlym dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní nebolo spoľahlivo preukázané, že spáchala predmetný skutok. Jeho spáchanie pred sudcom pre prípravné konanie priznala pod psychickým tlakom vyvolaným obavou, že bude vzatá do väzby. Napriek tomu ani vtedy nepriznala, že žiadala províziu a akúkoľvek snahu o vstupovanie do veci G. poprela. Sumu 4 000 €, ktorú na výzvu polície vydala a mala byť úplatkom, v skutočnosti úplatkom nebola, pretože to boli jej vlastné peniaze. Aj keď ju Špecializovaný trestný súd do väzby nevzal, v čase vydania týchto peňazí o sťažnosti prokurátora voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa ešte právoplatne rozhodnuté nebolo, a preto hrozba, že bude vzatá do väzby stále trvala. Na stretnutie s Mgr. W. O., V. G. a jej manželom L. v súvislosti s trestnou vecou bratov G. išla len preto, že Mgr. W. O. doučovala jej dcéru anglický jazyk. Na tomto stretnutí bola požiadaná skôr o usmernenie, ako majú menovaní postupovať v ich trestnej veci a tiež, aby zabránila nezákonnému ovplyvňovaniu v uvedenej veci inými osobami.

Zo záznamov telefonických hovorov s Mgr. W. O. a V. G. je možné zistiť, že stretnutiam s nimi sa vyhýbala a bratom G., žiadnym spôsobom nepomohla. Len na žiadosť bývalej manželky L. G. Mgr. W. O. a svedkyne V. G. napokon rady bratom G. poskytla, avšak len také, ktoré by im poskytla akákoľvek práva znalá osoba.

Obžalovaná navyše poukázala aj na výpovede vyšetrovateľa trestnej veci bratov G. Mgr. E. W., svedkov Mgr. L. N. a JUDr. W. X., z ktorých je zrejmé, že do trestného stíhania bratov G. nezasahovala a nebola činná ani ako prokurátorka. Podľa názoru obžalovanej je odôvodnená pochybnosť, či telefonické rozhovory medzi svedkami Mgr. W. O., V. G. a bratmi G. sú pre posúdenie jej viny relevantnými dôkazmi, pretože z ich vzájomných hovorov je zrejmé, že manželka a bývalá manželka L. G. chceli z tejto veci získať finančný prospech. Vzniknuté rozpory na hlavnom pojednávaní však odstrániť nebolo možné a súd prvého stupňa sa musel zaobiť bez vysvetlenia uvedených svedkov a odstránenia určitých pochybností, ktoré sa javia veľmi dôležitými.

Už samotná skutočnosť, že bývalá a súčasná manželka L. G. využili svoje právo a vo veci vypovedať odmietli z dôvodu, aby si neprivodili trestné stíhanie, odôvodňuje predpoklad, že ako svedkyne ničो taja.

Napriek tomu, že svedkovia L. a L. G. vypovedali, ich vedomosti o okolnostiach prípadu boli len sprostredkované a informácie, ktoré dostali od menovaných svedkýň nemusia byť pravdivé. Obžalovaná upriamila pozornosť na výpoveď svedka L. G. z hlavného pojednávania, v ktorej svedok uviedol, že ani jednej zo svedkýň neverí a predmetný šperk obžalovaná nechcela prevziať a dali jej ho do tašky ako dar pre jej dcéru. Zdôraznila, že o šperk nešlo, pretože v skutočnosti sa jedná o bižutériu, ktorej hodnota je nepatrná. Svedkovia síce vypovedali, že sa mali nejakou sumou zložiť pre obžalovanú, ale sumu, ktorá jej mala byť odovzdaná, nevedeli konkretizovať. Tieto informácie im mali byť sprostredkované skôr uvedenými svedkýňami.

Obžalovaná s poukazom na stranu desať napadnutého rozsudku zdôraznila, že napriek vykonanému dokazovaniu nebolo bez pochybností preukázané, že o úplatok žiadala a sporné sumy si dala sľúbiť. Zo zaznamenaných telefonických hovorov je zrejmé, že v rozhovoroch medzi ňou a svedkami žiadna suma neodznala.

Spôľahlivo nebolo preukázané ani samotné prevzatie úplatku 21. augusta 2011, ktorému predchádzal telefonát medzi ňou a svedkyňou Mgr. W. O.. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní vypovedať odmietla a ona knihu, ktorá nebola v požadovanom jazyku, ako nepotrebnú vyhodila a prítomnosť obálky s úplatkom, ktorý neprevzala, preukázaná nebola. Ani obsahom telefonického rozhovoru medzi Mgr. W. O. a jej bývalým manželom prevzatie úplatku preukázané nebolo, pretože v ňom svedkyňa hovorila len o odovzdaní knihy s obálkou, ktorej obsah nekonkretizovala. Pokiaľ prvostupňový súd jej obhajobu spochybnil tým, že so zreteľom na jej vzdelanie ju označil za neuveriteľnú, účelovú a nepochopiteľnú, nepostupoval v súlade so zákonom, pretože vychádzal len zo svojho subjektívneho názoru.

V podanom odvolaní obžalovaná poukázala na tie ustanovenia Trestného poriadku, ktoré sú pri hodnotení dôkazov významné a konštatovala, že týmito sa súd prvého stupňa neriadil, pretože vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednostranne, výlučne v jej neprospech. Namietla, že ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nevytvára zákonný podklad pre spoľahlivý výrok o vine, a preto mal prvostupňový súd postupovať v zmysle zásady „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“.

Svoj záver o vine súd v podstate oprel len o jej priznanie pred sudcom pre prípravné konanie, dôvody ktorého už vysvetlila, avšak tento dôkaz pri rozhodovaní so zreteľom na ustanovenie § 2 ods. 19 Tr. por. súd použiť nemohol, pretože nebol vykonaný na hlavnom pojednávaní. Okrem toho ho použiť nemohol aj preto, že na hlavnom pojednávaní vypovedala a táto jej výpoveď z prípravného konania so zreteľom na ustanovenie § 272 ods. 3 Tr. por. čítaná byť ani nemôže. Žiaden iný priamy dôkaz svedčiaci v jej neprospech na hlavnom pojednávaní vykonaný nebol a vo veci existujúci súhrn nepriamych dôkazov k spoľahlivému záveru o jej vine nevedie.

Na podklade tohto stavu veci nemožno bez pochybností vysloviť, že skutok, ktorý je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku sa skutočne aj tak stal, teda že si nechala sľúbiť, alebo požadovala úplatok vo forme peňažných prostriedkov.

Namietla aj hodnotenie svojej osoby spôsobom uvedeným v napadnutom rozsudku. Označila ho za neodôvodnené a uviedla, že spisy, ktoré boli u nej pri domovej prehliadke nájdené, jej okrem jedného boli pridelené a tento bol do jej dozorového spisu založený omylom. Spisy mala doma len pre nedostatočné personálne obsadenie prokuratúry, keď pridelenú agendu vybavovala často aj v čase svojho osobného voľna.

Z týchto dôvodov obžalovaná navrhla, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zrušil a spod obžaloby ju oslobodil. V prípade, ak odvolací súd dospeje k záveru, že vo veci je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, alternatívne navrhla, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade odvolania obžalovanej JUDr. X. E. preskúmal v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovanej je dôvodné aj keď z iných, než ňou uvedených dôvodov.

Podľa § 329 ods. 1 Tr. por. zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada, alebo si dá sľúbiť úplatok.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. súd uloží trest prepadnutia vecí, ktorú páchatel získal trestným činom alebo ako odmenu zaň.

Podľa § 321 písm. e/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok, aj ak je uložený trest neprimeraný.

Podľa § 321 ods. 3 Tr. por. ak odvolací súd preskúmava všetky výroky, ale je chybná len časť napadnutého rozsudku a možno ju oddeliť od ostatných, zruší odvolací súd rozsudok len v tejto časti.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Najvyšší súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní zákonom predpísaným spôsobom všetky dostupné a na náležité zistenie skutkového stavu potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie a pre zákonu zodpovedajúce rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por.

Prvostupňový súd vykonané dôkazy vyhodnotil riadiac sa pritom ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a dospel tak k úplným a správnym skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. V odôvodnení napadnutého potom súd prvého stupňa vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä tých, ktoré si navzájom odporujú.

Keďže písomné odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá ustanoveniu § 168 ods. 1 Tr. por. a odvolacie námietky obžalovanej, resp. iné zistené okolnosti nemajú zásadný vplyv na rozhodnutie o otázke viny, odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na tam uvedené dôvody, ktoré si osvojuje.

Nad rámec odôvodnenia napadnutého rozsudku považuje najvyšší súd za potrebné k odvolacím námietkam obžalovanej uviesť nasledovné.

Obžalovaná JUDr. X. E. nielenže v prípravnom konaní pred sudcom pre prípravné konanie po zákonom poučení o právach obvineného. Po porade s obhajkyňou a v jej prítomnosti spáchanie skutku priznala, ale uviedla aj okolnosti, za ktorých trestný čin spáchala a pohnútku svojho konania. Pri výsluchu uviedla navyše, že prijatý úplatok má uschovaný, tento chcela neskôr V. G. vrátiť (potom uvádzala, že ho chcela použiť pre detičky internátnej školy v Leviciach), ale dokonca upresnila sumu, ktorú prevzala, keď uviedla, že neprevzala sumu 5 000 €, ale len 4 000 €. Ani v neskorších štádiách trestného stíhania, ani na hlavnom pojednávaní (kde spáchanie skutku poprela) nevysvetlila u koho a z akých dôvodov vydanú sumu uschovávala napriek tomu, že neskôr vypovedala, že peniaze patria jej. Na výpoveď obžalovanej nadväzujú aj oboznámené listinné dôkazy, ktorými sú zápisnice o vydaní vecí, z ktorých vyplýva, že obžalovaná vydala sumu 4 000 € a jej manžel skôr uvedenú brošňu. Aj svedok G. O., ktorého výpoveď po splnení zákonných podmienok bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, uviedol, za akých okolností a kým k odovzdaniu a prevzatíu úplatku obžalovanej došlo. Vo svojej výpovedi zo spáchania trestného činu navyše usvedčil aj svoju manželku Mgr. W. O. ešte v čase pred vydaním trestného rozkazu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica zo 4. marca 2013, sp. zn. BB-3T 7/2003, ktorým boli právoplatne odsúdení L. G., V. G. a Mgr. W. O.. Odsúdení boli za prečin podplácania v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. (obvinení L. a V. G.) a prečin podplácania v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 333 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. formou účastiťva podľa § 21 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. (Mgr. W. O.) na tom skutkovom základe, že

obvinení V. G. a Mgr. W. O. spoločne s L. G. sa dňa 25. júla 2011 v čase od 16.50 hod. do 17.58 hod. v reštaurácii hotela Golden Eagle v Leviciach na Námestí hrdinov stretli s JUDr. X. E., vtom čase prokurátorkou Okresnej prokuratúry Levice, a tejto sľúbili peňažný úplatok v presne nezistenej výške, ktorý poskytnú obvinení V. G. a L. G. spoločne s L. G. za to, že JUDr. E. z titulu svojej funkcie a postavenia prokurátorky Okresnej prokuratúry Levice ovplyvní vyšetrovanie vedené na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Leviciach pod sp. zn. ČVS: ORP-63/OVK-LV-2011, v ktorom figurovali obvinení L. G. a L. G. ako osoby podozrivé zo spáchania trestnej činnosti, v ich záujme tak, že trestné konanie bude ukončené v ich prospech, pričom boli v domnení, že JUDr. X. E. koná ako verejný činiteľ;

za týmto účelom obvinená V. G. na uvedenom stretnutí odovzdala JUDr. X. E. ako súčasť úplatku šperk - brošňu v tvare kvetu uloženú v modrej krabičke s priehľadným vrchom s názvom Star Crystal (Swarovski Elements);

dňa 21. augusta 2011 vo večerných hodinách odovzdala obvinená Mgr. W. O. pred svojím bydliskom v Leviciach na T. ulici č. XXXX/X JUDr. X. E. platok vo výške najmenej 4 000 €, ktorú sumu na tento účel poskytli obvinení V. G. a L. G. spoločne s L. G..

Z uvedeného je zrejmé, že menovaní boli právoplatne odsúdení za konanie, ktoré bezprostredne súviselo s trestným činom obžalovanej JUDr. X. E..

Správne a v súlade so zákonom prvostupňový súd posúdil konanie obžalovanej ako zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Tr. zák., pretože v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo pre seba si dala sľúbiť a prijala úplatok a svoje úvahy v tomto smere veľmi podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku vysvetlil (č. l. 12 - 17).

Prvostupňový súd však pochybil pri úvahách o výške trestu, pretože uložený trest odňatia slobody je neprimeraný a dôsledne nevychádzal z ustanovení rozhodujúcich pri ukladaní trestu (§ 34 Tr. zák.) a pri ukladaní trestu prepadnutia vecí neprihliadol na skutočnosť, že prepadnuté predmety obžalovaná získala trestným činom alebo ako odmenu zaň (§ 60 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) a na spáchanie trestného činu ich použili iní, a to L. a V. G. a Mgr. W. O..

Najvyšší súd pri úvahách o výške trestu vychádzal z ustanovenia § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., majúť pritom na zreteli individuálno - preventívnu funkciu ako aj jeho generálno - preventívnu funkciu a zároveň okrem represívnej funkcie trestu kládol dôraz aj na zásadu humanity, z ktorej vyplýva zákaz neprimeranej sankcie vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam prípadu a pomerom obžalovanej.

Majúť na zreteli okolnosti prípadu, z ktorých je zrejmé, že obžalovaná v konečnom dôsledku v prospech podozrivých L. a L. G. nespravila nič, vec v ich prospech neovplyvnila a prijala úplatok nie obzvlášť vysokej hodnoty (konštatuje to aj samotný súd prvého stupňa) vo výške 4 000 € so zreteľom na jej vek, vzdelanie a intelekt ako aj trvalé dôsledky jej konania, ktorými sú nemožnosť uplatnenia sa na prokuratúre, na súde, v advokácii či v notárstve ani ako exekútor, najvyšší súd mal za to, že dostatočným na nápravu a prevýchovu obžalovanej a zároveň aj na výchovné pôsobenie na spoločnosť je nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a šesť mesiacov.

Zároveň obžalovanej uložil aj ďalšie tresty, ktoré jej boli uložené už súdom prvého stupňa, pretože v posudzovanom prípade všetky zákonné podmienky na ich uloženie boli splnené a dôvody ich uloženia v napadnutom rozsudku boli podrobne vysvetlené.

Z obsahu vykonaného dokazovania je však zrejmé, že prepadnuté veci neboli určené na spáchanie trestného činu (§ 60 ods. 1 písm. b/ Tr. por.), ale tieto obžalovaná získala trestným činom alebo ako odmenu zaň (§ 60 ods. 1 písm. c/ Tr. por.). Preto bolo potrebné toto pochybenie súdu prvého stupňa napraviť postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por., § 321 ods. 3 Tr. por., čo bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený (§ 322 ods. 3 Tr. por.) a trest prepadnutia vecí obžalovanej uložiť podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Pokiaľ sa prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku (str. 20 ods. 3) v súvislosti s úvahami o druhu a výške trestu zaoberal aj spôsobom profesionálneho života obžalovanej (rôzne „vybavovania“ a „priateľská pomoc známym“), najvyšší súd konštatuje, že tak postupoval bezdôvodne a nesprávne. Súdom opísané konanie obžalovanej nebolo predmetom podanej obžaloby a navyše obžalovaná bola spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky Bratislava, sp. zn. VII/2 Gv 156/11 - 88, z 11. septembra 2013 pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. (spáchaný iným konaním) napadnutým

rozsudkom právoplatne oslobodená.

Odvolanie voči napadnutému rozsudku (výrokom o vine a treste) podala výlučne obžalovaná JUDr. X. E., preto je jeho oslobodzujúci výrok právoplatný. Z tohto dôvodu táto časť napadnutého rozsudku predmetom prieskumnej povinnosti odvolacieho súdu nebola.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.